

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

z 2. apríla 2009*

Vo veci C-394/07,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa protokolu z 3. júna 1971 týkajúceho sa výkladu Dohovoru Súdnym dvorom z 27. septembra 1968 o súdnej právomoci a výkone rozhodnutí v občianskych a obchodných veciach, podaný rozhodnutím Corte d'appello di Milano (Taliansko) z 27. júna 2007 a doručený Súdnemu dvoru 22. augusta 2007, ktorý súvisí s konaním:

Marco Gambazzi

proti

DaimlerChrysler Canada Inc.,

CIBC Mellon Trust Company,

* Jazyk konania: taliančina.

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predseda prvej komory P. Jann (spravodajca), sudcovia M. Ilešič, A. Tizzano, A. Borg Barthet a J.-J. Kasel,

generálna advokátka: J. Kokott,
tajomník: M.-A. Gaudissart, vedúci sekcie,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 9. októbra 2008,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- M. Gambazzi, v zastúpení: B. Nascimbene a M. Condinanzi, avvocati,

- DaimlerChrysler Canada Inc. a CIBC Mellon Trust Company, v zastúpení: F. Alvino, S. Pravettoni a A. Anglani, avvocati,

- talianska vláda, v zastúpení: I. M. Braguglia, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci W. Ferrante, avvocato dello Stato,

- grécka vláda, v zastúpení: T. Papadopoulou a O. Patsopoulou, splnomocnené zástupkyne,

- vláda Spojeného kráľovstva, v zastúpení: Z. Bryanston-Cross a I. Rao, splnomocnené zástupkyne, za právnej pomoci M. Gray, barrister,

- Komisia Európskych spoločností, v zastúpení: A.-M. Rouchaud-Joët, E. Montaguti a N. Bambara, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 18. decembra 2008,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 27 bodu 1 Dohovoru z 27. septembra 1968 o súdnej právomoci a výkone rozhodnutí v občianskych a obchodných veciach [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 299, 1972, s. 32), zmeneného a doplneného Dohovorom o pristúpení Dánskeho kráľovstva, Írska a Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska z 9. októbra 1978 (Ú. v. ES L 304, s. 1, a zmenené a doplnené znenie, s. 77), Dohovorom o pristúpení Helénskej republiky z 25. októbra 1982 (Ú. v. ES L 388, s. 1), Dohovorom o pristúpení Španielskeho kráľovstva a Portugalskej republiky z 26. mája 1989 (Ú. v. ES L 285, s. 1), ako aj Dohovorom o pristúpení Rakúskej republiky, Fínskej republiky a Švédskeho kráľovstva z 29. novembra 1996 (Ú. v. ES C 15, 1997, s. 1, ďalej len „Bruselský dohovor“).

- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi pánom Gambazzim s bydliskom v Lugane (Švajčiarsko) a spoločnosťami DaimlerChrysler Canada Inc. (ďalej len „DaimlerChrysler“) a CIBC Mellon Trust Company (ďalej len „CIBC“) so sídlom v Kanade vo veci výkonu dvoch rozhodnutí v Taliansku vydaných v Spojenom kráľovstve.

Právny rámec

Bruselský dohovor

- 3 Podmienky, podľa ktorých sa rozhodnutia vydané v zmluvnom štáte uznávajú a vykonávajú v inom zmluvnom štáte, upravujú články 25 až 49 Bruselského dohovoru, ktoré sa nachádzajú v jeho Hlave III, nazvanej „Uznávanie a výkon“ [*neoficiálny preklad*].
- 4 Článok 25 tohto dohovoru stanovuje:

„Na účely tohto dohovoru sa rozhodnutím rozumie každé rozhodnutie súdneho orgánu zmluvného štátu, bez ohľadu na jeho označenie, vrátane uznesenia, nariadenia, rozhodnutia alebo exekučného príkazu, ako aj určenia trov alebo výdavkov súdnym úradníkom.“ [*neoficiálny preklad*]

5 Článok 27 body 1 a 2 tohto dohovoru stanovuje:

„Rozhodnutie sa neuzná:

1. ak je uznanie v rozpore s verejným poriadkom štátu, v ktorom sa o uznanie žiada;
2. v prípade, že bolo vydané bez účasti žalovaného v konaní, ktorému sa nedoručila písomnosť, ktorou sa začalo konanie alebo rovnocenná písomnosť v dostatočnom čase a takým spôsobom, aby si mohol zabezpečiť obhajobu.“ [*neoficiálny preklad*]

6 Článok 29 Bruselského dohovoru, ktorý sa týka uznávania rozhodnutí a článok 34 tretí pododsek tohto dohovoru týkajúci sa výkonu týchto rozhodnutí, obdobne stanovujú:

„Za žiadnych okolností sa nesmie cudzie rozhodnutie skúmať z hľadiska rozhodnutia vo veci samej.“ [*neoficiálny preklad*]

Lugánsky dohovor

7 Dohovor o súdnej právomoci a výkone rozhodnutí v občianskych a obchodných veciach [*neoficiálny preklad*] podpísaný 16. septembra 1988 v Lugane (Ú. v. ES L 319, s. 9, ďalej

len „Lugánsky dohovor“) má svoj pôvod vo vytvorení Európskeho združenia voľného obchodu medzi jeho zmluvnými štátmi a členskými štátmi Európskeho spoločenstva, pričom ide o analogický systém ako je systém Bruselského dohovoru.

8 Článok 27 bod 1 Lugánskeho dohovoru stanovuje:

„Rozhodnutie sa neuzná:

1. ak je uznanie v rozpore s verejným poriadkom štátu, v ktorom sa o uznanie žiada.“
[neoficiálny preklad]

- 9 Podľa vyhlásení zástupcov vlád štátov, ktoré podpísali Lugánsky dohovor, ktoré sú členmi Európskeho spoločenstva je „potrebné, aby Súdny dvor Európskych spoločenstiev pri výklade Bruselského dohovoru náležite zohľadnil zásady vyplývajúce z judikatúry týkajúcej sa Lugánskeho dohovoru“. [neoficiálny preklad]

- 10 Rovnako článok 1 protokolu č. 2 o jednotnom výklade Lugánskeho dohovoru ukladá každému zmluvnému štátu povinnosť „náležite zohľadniť... zásady uvedené v každom danom rozhodnutí vydanom súdmi iných zmluvných štátov“. [neoficiálny preklad]

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

- 11 Z rozhodnutia vnútroštátneho súdu a pripomienok predložených Súdnu dvoru vyplýva, že v rámci návrhu na náhradu škody podaným DaimlerChrysler a CIBC proti pánovi Gambazzimu, High Court of Justice (England & Wales) Chancery Division, vydal 26. februára 1997 na návrh DaimlerChrysler a CIBC uznesenie, ktorým na jednej strane pánovi Gambazzimu uložil povinnosť dočasne nenakladať s niektorým jeho majetkom („freezing order“) a na druhej strane mu nariadil poskytnúť informácie o svojom majetku, ako aj predložiť dokumenty, ktoré má v držbe a ktoré sa týkajú návrhu vo veci samej („disclosure order“). Toto uznesenie bolo 11. marca 1997 doručené švajčiarskymi orgánmi pánovi Gambazzimu, ktorý sa riadne dostavil na pojednávanie pred High Court.
- 12 Pán Gambazzi nevykonal, alebo prinajmenšom nevykonal v plnom rozsahu „disclosure order“. High Court preto na návrh DaimlerChrysler a CIBC vydal 10. júla 1998 uznesenie, ktorým sa pánovi Gambazzimu zakazuje účasť na pokračovaní v konaní, ak si v stanovenej lehote nesplní povinnosť poskytnúť požadované informácie a dokumenty („unless order“).
- 13 Pán Gambazzi sa proti „freezing order“, „disclosure order“ a „unless order“ odvolal. Všetky jeho odvolania boli zamietnuté.
- 14 High Court vydal 13. októbra 1998 nové uznesenie „unless order“.
- 15 Keďže si pán Gambazzi v stanovenej lehote nesplnil v plnom rozsahu povinnosti stanovené v poslednom uvedenom uznesení, bol odsúdený za neposlúchnutie súdu „contempt of Court“ a vylúčený z konania („debarment“).

- 16 Rozsudkom z 10. decembra 1998, doplneným uznesením zo 17. marca 1999 (ďalej len „rozhodnutia High Court“), High Court rozhodol tak, že pán Gambazzi sa nezúčastnil konania a vyhovel návrhom DaimlerChrysler a CIBC tým, že uložil pánovi Gambazzimu povinnosť z titulu náhrady škody zaplatiť im sumy vo výške 169 752 058 CAD a 71 595 530 CAD, ako aj 129 974 770 USD, zvýšené o úroky.
- 17 Corte d'appello di Milano (Taliansko) na návrh DaimlerChrysler a CIBC rozhodol uznesením zo 17. decembra 2004 o vykonateľnosti rozhodnutí High Court v Taliansku.
- 18 Pán Gambazzi podal proti uvedenému uzneseniu odpor. Tvrdí, že rozhodnutia High Court nemôžu byť v Taliansku uznané z dôvodu, že odporujú verejnému poriadku podľa článku 27 bodu 1 Bruselského dohovoru, keďže boli vydané porušením práva na obranu a zásady kontradiktórnosti.
- 19 Za týchto podmienok Corte d'appello di Milano pri rozhodovaní o tomto odpore rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Môže súd štátu, v ktorom sa žiada o výkon rozhodnutia, vzhľadom na klauzulu verejného poriadku podľa článku 27 bodu 1 Bruselského dohovoru zohľadniť skutočnosť, že súd štátu, v ktorom bolo rozhodnutie vydané, žalovanej strane, ktorá sa dostavila na pojednávanie, odoprel akúkoľvek možnosť obhajoby, a to ako dôsledok prijatia opatrenia o vylúčení („debarment“) za podmienok uvedených vyššie alebo výklad uvedeného ustanovenia v spojení so zásadami vyplývajúcimi z článku 26 a nasl. Bruselského dohovoru o vzájomnom uznávaní a výkone súdnych rozhodnutí v Spoločenstve bráni tomu, aby vnútroštátny súd mohol posúdiť ako porušenie verejného poriadku v zmysle článku 27 bodu 1 uvedeného dohovoru uskutočnenie občianskoprávneho konania, v ktorom bol jednému z účastníkov konania odoprený výkon práva na obranu, a to ako dôsledok súdom prijatého opatrenia o vylúčení z dôvodu nesplnenia príkazu vydaného týmto súdom?“

O prejudiciálnej otázke

- 20 Vnútroštátny súd sa touto otázkou v podstate pýta, či vzhľadom na klauzulu verejného poriadku podľa článku 27 bodu 1 Bruselského dohovoru, môže súd dožiadaného štátu zohľadniť skutočnosť, že súd, ktorý rozhodnutie vydal, rozhodol o nárokoch žalobcu bez vypočutia žalovanej strany, ktorá sa riadne dostavila na pojednávanie tohto súdu, ale ktorá bola uznesením vylúčená z konania z dôvodu, že si nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú zo skoršie vydaného uznesenia vydaného v rámci toho istého konania.

O kvalifikácii rozhodnutí High Court vzhľadom na článok 25 Bruselského dohovoru

- 21 Na úvod treba preskúmať, či sú rozhodnutia High Court rozhodnutiami v zmysle článku 25 Bruselského dohovoru, alebo, ako to tvrdí pán Gambazzi, tieto rozhodnutia nezodpovedajú jeho definícii, keďže neboli prijaté dodržaním zásady kontradiktórnosti a práva na spravodlivé súdne konanie.
- 22 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že článok 25 Bruselského dohovoru sa vzťahuje na všetky rozhodnutia vydané súdnymi orgánmi zmluvných štátov bez vytvárania rozdielov medzi nimi.
- 23 Súdny dvor totiž zdôraznil, že všetky ustanovenia Bruselského dohovoru, jednak ustanovenia Hlavy II týkajúce sa právomoci, jednak ustanovenia Hlavy III týkajúce sa uznávania a výkonu, vyjadrujú zámer dohliadať na to, aby v rámci jeho cieľov prebiehali konania pri prijímaní súdnych rozhodnutí v súlade s právom na obranu. Súdny dvor dospel k názoru, že na to, aby takéto rozhodnutia patrili do pôsobnosti uvedeného dohovoru, postačuje, že ide o súdne rozhodnutia, ktoré predtým, než došlo k podaniu návrhu na ich uznanie alebo výkon v inom štáte, ako je štát, kde boli vydané, boli alebo

mohli byť rôznym spôsobom predmetom kontradiktórneho dokazovania v štáte, ktorý ich vydal (rozsudok z 21. mája 1980, Denilauler, 125/79, Zb. s. 1553, bod 13).

- 24 Ako napríklad v prípade, keď rozsudky pre zmeškanie spadajú do pôsobnosti Bruselského dohovoru a vyplývajú aj z článku 27 bodu 2 tohto dohovoru, ktorý sa výslovne týka žalovanej strany, ktorá sa nezúčastnila konania.
- 25 Ako uviedla aj generálna advokátka v bode 24 svojich návrhov, rozhodnutia High Court boli vydané vo forme rozsudku a uznesenia pre zmeškanie v občianskoprávnom konaní, na ktoré sa v zásade vzťahuje zásada kontradiktórnosti. Skutočnosť, že súd rozhodoval tak, akoby sa žalovaný, ktorý sa riadne dostavil na pojednávanie, nezúčastnil konania, nepostačuje na to, aby bolo možné spochybníť kvalifikáciu vydaných rozhodnutí. Túto skutočnosť možno zohľadniť len z hľadiska zlučiteľnosti uvedených rozhodnutí s verejným poriadkom dožiadaného štátu.

O zohľadnení vylúčenia žalovaného z konania z hľadiska článku 27 bodu 1 Bruselského dohovoru

- 26 Súdny dvor vo svojom rozsudku z 28. marca 2000, Krombach (C-7/98, Zb. s. I-1935, bod 23) rozhodol, že ak mu neprináleží definovať obsah verejného poriadku zmluvných štátov, prináleží mu však kontrolovať hranice, v rámci ktorých súd zmluvného štátu môže použiť tento pojem ako dôvod na neuznanie rozhodnutia súdneho orgánu iného zmluvného štátu.
- 27 V tejto súvislosti Súdny dvor spresnil, že odvolávať sa na uvedenú klauzulu je možné iba za predpokladu, že uznanie alebo výkon rozhodnutia vydaného v inom zmluvnom štáte by neprípustne poškodilo právny poriadok dožiadaného štátu, keďže by samo osebe

porušilo základnú zásadu. Narušenie by malo predstavovať zjavné porušenie právneho pravidla, ktoré sa považuje za podstatné v právnom poriadku dožiadaného štátu, alebo práva, ktoré sa v tomto právnom poriadku uznáva ako základné (rozsudok Krombach, už citovaný, bod 37).

- 28 Pokiaľ ide o výkon práva na obranu, na ktoré odkazuje prejudiciálna otázka, Súdny dvor pripomenul, že toto právo má výsadné postavenie v organizácii a priebehu spravodlivého súdneho konania a patrí medzi základné práva, ktoré vyplývajú z ústavných tradícií spoločných pre členské štáty a z medzinárodných nástrojov ochrany ľudských práv, na ktorých tvorbe členské štáty spolupracovali alebo ku ktorým pristúpili, medzi ktorými má Európsky dohovor o ľudských právach podpísaný 4. novembra 1950 v Ríme osobitný význam (pozri v tomto zmysle rozsudok Krombach, už citovaný, body 38 a 39).
- 29 Základné práva totiž, ako je dodržiavanie práva na obranu, sa nezdajú byť absolútnymi výsadami, ale môžu zahŕňať obmedzenia. Tieto obmedzenia musia preto skutočne zodpovedať cieľom všeobecného záujmu, ktoré sleduje dotknuté opatrenie a vzhľadom na sledovaný cieľ nebyť zjavným a neprimeraným narušením takto zaručených práv.
- 30 Vláda Spojeného kráľovstva objasnila, že zavedenie „freezing order“, „disclosure order“ a „unless order“ majú za cieľ zaručiť spravodlivý a účinný charakter výkonu spravodlivosti.
- 31 Treba pripustiť, že takýto cieľ môže odôvodniť obmedzenie práva na obranu. Ako to uvádza aj talianska a grécka vláda, právne poriadky väčšiny členských štátov stanovujú postihy vo vzťahu k osobám, ktoré sa dopúšťajú prietahov v občianskoprávnom konaní, čo nakoniec vyústí do neuposlušnosti súdu.

- 32 Takéto postihy však nemôžu byť neprimerané k sledovanému cieľu, ktorým je zaručenie účinného konania na účely riadneho výkonu spravodlivosti.
- 33 Čo sa týka postihu prijatého vo veci samej, a to úplného vylúčenia pána Gambazziho z celkovej účasti na konaní, ide tu, ako to uviedla aj generálna advokátka v bode 67 svojich návrhov, o najvážnejšie obmedzenie páva na obranu. Takéto obmedzenie musí preto zodpovedať veľmi vysokým požiadavkám, aby ho nebolo možné považovať za zjavné a neprimerané porušenie tohto práva.
- 34 Vzhľadom na konkrétne okolnosti v predmetnej veci vnútroštátnemu súdu prináleží posúdiť, či je tomu tak v tomto prípade.
- 35 Účastníci konania vo veci samej v tomto kontexte odkazovali na rozsudok vydaný 9. novembra 2004 spolkovým súdom (Švajčiarsko) (vec 4P082/2004). Tento súdny orgán uvedeným rozsudkom zamietol dovolanie podané CIBC a DaimlerChrysler proti rozhodnutiu Tribunale d'appello del cantone Ticino (odvolací súd kantónu Ticino, Švajčiarsko), ktorým bolo odmietnuté uznanie a výkon rozhodnutí High Court proti pánovi Gambazzimu vo Švajčiarsku z dôvodu ich nesúladu s článkom 27 bodom 1 Lugánskeho dohovoru. Spolkový súd rozhodol, že vylúčenie pána Gambazziho z konania pred High Court neodporovalo švajčiarskemu verejnemu poriadku, dospel však k názoru, že ostatné okolnosti, na ktoré vnútroštátny súd neodkazoval v tomto konaní, odôvodňujú uplatnenie klauzuly týkajúcej sa verejného poriadku.
- 36 V súlade s vyjadreniami splnomocnených zástupcov vlád štátov, ktoré podpísali Lugánsky dohovor, ktoré sú aj členmi Európskeho spoločenstva, je potrebné, aby Súdny dvor náležite zohľadnil zásady obsiahnuté v tomto rozsudku spolkového súdu a podľa článku 1 protokolu č. 2 o jednotnom výklade tohto dohovoru, vnútroštátny súd náležite zohľadnil tieto zásady.

- 37 V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že spolkový súd na účely konkrétneho uplatnenia klauzuly týkajúcej sa verejného poriadku odkazuje na právo na spravodlivé súdne konanie a na právo byť vypočutý, pričom ide o zásady, na ktoré odkazuje aj Súdny dvor vo svojom už citovanom rozsudku Krombach a ktorý je uvedený v bodoch 27 a 28 tohto rozsudku.
- 38 Pokiaľ ide o konkrétne posúdenie nedodržania švajčiarskeho verejného poriadku uvedenom vo veci samej v už citovanom rozsudku spolkového súdu, je potrebné spresniť, že toto posúdenie nemôže priamo zaväzovať vnútroštátny súd. O to viac, že v predmetnej veci tento vnútroštátny súd musí vykonať svoje posúdenie vzhľadom na taliansky právny poriadok.
- 39 Preto, aby si Súdny dvor splnil úlohu výkladu, ako je uvedené v bode 26 tohto rozsudku, prináleží mu špecifikovať zásady, ktoré definoval tým, že určí všeobecné kritériá, podľa ktorých musí vnútroštátny súd postupovať pri svojom posudzovaní.
- 40 Je preto potrebné uviesť, že otázka zlučiteľnosti opatrenia o vylúčení, ktoré prijal súd štátu pôvodu s verejným poriadkom dožiadaného štátu, musí byť posúdená z hľadiska celého konania a so zreteľom na všetky okolnosti (pozri v tomto zmysle rozsudok z 2. mája 2006, Eurofood IFSC, C-341/04, Zb. s. I-3813, bod 68).
- 41 V predmetnej veci to znamená, že sa musia zohľadniť nielen podmienky, na základe ktorých boli v konaní pred High Court prijaté jeho rozhodnutia, o ktorých výkon sa žiada, ale aj podmienky, na základe ktorých boli v skoršom štádiu konania prijaté „disclosure order“ a „unless order“.

- 42 Čo sa týka najprv „disclosure order“, vnútroštátnemu súdu prináleží preskúmať, či a do akej miery bolo pánovi Gambazzimu pred jeho vyhlásením umožnené byť vypočutý o jeho merite a rozsahu. Prináleží mu tiež preskúmať, ktorými opravnými prostriedkami pán Gambazzi disponoval po vyhlásení tohto „disclosure order“, aby mohol navrhnúť jeho zmenu alebo späťvzatie. V tomto kontexte je potrebné určiť, či mala dotknutá osoba možnosť domáhať sa všetkých skutkových a právnych skutočností, ktoré podľa nej podporovali jej návrh, a či tieto body boli z meritórneho hľadiska preskúmané pri riadnom dodržiavaní zásady kontradiktórnosti, alebo či naopak, jej bolo umožnené uviesť len určité body svojho návrhu.
- 43 Pokiaľ ide o nevykonanie „disclosure order“ pánom Gambazzim, vnútroštátnemu súdu prináleží zistiť, či sa možno v rámci sporového súdneho konania odvolávať na dôvody uvedené pánom Gambazzim, ako najmä, že poskytnutie informácií by viedlo k porušeniu profesijného tajomstva, ktorým je ako advokát viazaný a tým teda k jeho trestnej zodpovednosti.
- 44 Čo sa ďalej týka vyhlásenia „unless order“, vnútroštátny súd musí zistiť, či bola pánovi Gambazzimu poskytnutá procesná záruka, ktorá mu zaručuje skutočnú možnosť namietiť prijaté opatrenie.
- 45 Nakoniec, čo sa týka rozhodnutí High Court, ktorými tento súd rozhodol o návrhoch žalobcov tak, akoby sa žalovaný nezúčastnil konania, vnútroštátnemu súdu prináleží zistiť, či dôvodnosť týchto nárokov bola v tomto alebo skoršom štádiu konania preskúmaná a či pán Gambazzi mal v tomto alebo neskoršom štádiu konania možnosť sa k tomu vyjadriť a či disponoval opravným prostriedkom.
- 46 Je potrebné zdôrazniť, že tieto zisťovania, vzhľadom k tomu, že majú za cieľ len zistenie zjavného a neprimeraného porušenia práva byť vypočutý, nemôžu obsahovať preskúmanie meritórnych posúdení vykonaných High Court, keďže takéto preskú-

manie predstavuje revíziu z hľadiska rozhodnutia vo veci samej, ktorú výslovné zakazujú články 29 a 34 tretej pododseku Bruselského dohovoru. Vnútroštátny súd sa musí obmedziť na identifikáciu právnych prostriedkov, ktoré boli poskytnuté pánovi Gambazzimu, a zistiť, či v rámci týchto prostriedkov dostal možnosť byť vypočutý, pri dodržaní kontradiktórnosti a riadneho výkonu práva na obranu.

47 Vzhľadom na tieto zisťovania vnútroštátnemu súdu prináleží porovnať všetky tieto skutočnosti, aby posúdil, či z hľadiska cieľa účinného výkonu spravodlivosti, ktorý sleduje High Court, možno vylúčenie pána Gambazziho z konania považovať za zjavné a neprimerané porušenie jeho práva byť vypočutý.

48 Preto treba na položenú otázku odpovedať, že článok 27 bod 1 Bruselského dohovoru sa má vykladať v tom zmysle, že súd dožiadaného štátu môže vzhľadom na klauzulu týkajúcu sa verejného poriadku stanovenú v tomto článku zohľadniť skutočnosť, že súd štátu, ktorý rozhodnutie vydal, rozhodol o nárokoch žalobcu bez vypočutia žalovaného, ktorý sa riadne dostavil na pojednávanie v konaní pred týmto súdom, ale ktorý bol uznesením vylúčený z konania z dôvodu, že si nespĺnil povinnosti, ktoré mu vyplývajú zo skoršieho uznesenia prijatého v rámci toho istého konania, pokiaľ sa domnieva, že z hľadiska celkového posúdenia konania a so zreteľom na všetky skutočnosti je toto opatrenie o vylúčení zjavným a neprimeraným porušením práva žalovaného byť vypočutý.

O trovách

49 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol takto:

Článok 27 ods. 1 Dohovoru z 27. septembra 1968 o súdnej právomoci a výkone rozhodnutí v občianskych a obchodných veciach, zmeneného a doplneného Dohovorom o pristúpení Dánskeho kráľovstva, Írska a Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska z 9. októbra 1978, Dohovorom o pristúpení Helénskej republiky z 25. októbra 1982, Dohovorom o pristúpení Španielskeho kráľovstva a Portugalskej republiky z 26. mája 1989, ako aj Dohovorom o pristúpení Rakúskej republiky, Fínskej republiky a Švédskeho kráľovstva z 29. novembra 1996, sa má vykladať v tomto zmysle:

Súd dožiadaného štátu môže vzhľadom na klauzulu týkajúcu sa verejného poriadku stanovenú v tomto článku zohľadniť skutočnosť, že súd štátu, ktorý rozhodnutie vydal, rozhodol o nárokoch žalobcu bez vypočutia žalovaného, ktorý sa riadne dostavil na pojednávanie v konaní pred týmto súdom, ale ktorý bol uznesením vylúčený z konania z dôvodu, že si nesplnil povinnosti, ktoré mu vyplývajú zo skoršieho uznesenia prijatého v rámci toho istého konania, pokiaľ sa domnieva, že z hľadiska celkového posúdenia konania a so zreteľom na všetky skutočnosti je toto opatrenie o vylúčení zjavným a neprimeraným porušením práva žalovaného byť vypočutý.

Podpisy